

Konsultacje w sprawie zmiany Dyrektywy o unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (UE ETS)

Pola oznaczone * są obowiązkowe.

Wprowadzenie

24 października 2014 r. Rada Europejska uzgodniła ramy polityki klimatyczno-energetycznej do 2030 roku [1] wraz z wiążącym celem, zakładającym ograniczenie wewnętrznych emisji gazów cieplarnianych do roku 2030 o co najmniej 40% w porównaniu z poziomem z roku 1990. Aby osiągnąć ten cel, Rada Europejska uzgodniła, że emisje w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) należy zredukować o 43%, w stosunku do roku 2005. Zreformowany unijny system handlu uprawnieniami do emisji (ETS) pozostanie głównym instrumentem wykorzystywanym do osiągnięcia unijnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych. Roczny wskaźnik dotyczący zmniejszenia pułapu maksymalnych dozwolonych emisji zostanie podniesiony z obecnych 1,74% do 2,2% począwszy od 2021 r., aby osiągnąć wymaganą redukcję emisji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS). Ponadto, Rada Europejska przedstawiła strategiczne wytyczne dotyczące szeregu zagadnień związanych z wdrożeniem celu redukcji emisji, a mianowicie przydział bezpłatnych uprawnień dla przemysłu, ustanowienie funduszu na modernizację i innowację, opcjonalny przydział bezpłatnych uprawnień w celu modernizacji źródeł wytwarzania energii elektrycznej w niektórych państwach członkowskich.

Strategiczne wytyczne przedstawione przez europejskich liderów w tym zakresie zostaną przełożone na wniosek legislacyjny dotyczący zmiany unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) w okresie po 2020 roku. Jest to ważna część prac zmierzających do zbudowania silnej Unii Energetycznej z perspektywiczną polityką przeciwdziałania zmianom klimatu, określonej jako kluczowy obszar polityki w wytycznych politycznych prezydenta Junckera dla przyszłej Komisji.

Celem obecnych konsultacji z zainteresowanymi stronami jest zebranie opinii zainteresowanych stron na temat wyżej wymienionych zagadnień. Niniejsze konsultacje koncentrują się na zagadnieniach, które nie były dotąd rozpatrywane w trakcie niedawnych konsultacji w ramach Oceny Wpływu 2030 (*2030 Impact Assessment*) [2], Oceny Wpływu dla listy sektorów narażonych na ryzyko ucieczki emisji na lata 2015 - 2019 (*carbon leakage list for 2015-2019*) [3] i konsultacji przeprowadzonych w sprawie polityki i przepisów w zakresie sektorów narażonych na ryzyko ucieczki emisji po roku 2020 [4].

W celu podsumowania unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) (wprowadzonego Dyrektywą 2003/87/WE) jako środka politycznego, niniejsze konsultacje obejmują również pytania dotyczące ogólnej oceny tego środka politycznego. Kwestionariusz składa się z 7 rozdziałów. Zapraszamy do odpowiedzi na pytania w rozdziałach, które są istotne z Państwa punktu widzenia.

0. Rejestracja

0.1. Jaki jest Państwa profil?*

- ☐ Przedsiębiorca
- ☐ Małe i średnie przedsiębiorstwo
- ☐ Stowarzyszenie zawodowe reprezentujące przedsiębiorców
- ☐ Organizacja zrzeszająca małe i średnie przedsiębiorstwa (SME)
- ☐ Instytucja rządowa / organ regulacyjny
- ☐ Instytucja naukowa / badawcza
- ☐ Organizacja pozarządowa
- ☐ Obywatel
- ☐ Inny

0.2. Proszę podać nazwę Państwa przedsiębiorstwa / organizacji / stowarzyszenia itd.:*

Sekretariat Górnictwa i Energetyki, Sekcja Krajowa Elektrowni i Elektrociepłowni

0.3. Proszę podać Państwa dane kontaktowe (adres, numer telefonu, adres e-mail):*

Przewodniczący Krajowej Sekcji Elektrowni i Elektrociepłowni NSZZ Solidarność

Jerzy Moryc

ul. Lwowska 23

40-389 KATOWICE

Tel. 601 453672

email;jerzy.moryc@tauron-wytwarzanie.pl

0.4. Jeśli dotyczy, proszę wskazać, czy sektor / branża którą Państwo reprezentują są objęte zakresem unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS):*

- ☐ tak
- ☐ nie
- ☐ nie dotyczy

Proszę wyjaśnić:

Elektrownie i elektrociepłownie

0.5. Jeśli dotyczy, proszę wskazać jaką branżę Państwo reprezentują:*

- ☐ Przemysł energochłonny
- ☐ Sektor energetyczny
- ☐ Inny

Proszę określić:

Są to cementownie, wapienniki, betoniarnie, cegielnie, prefabrykaty żelbetonowe.

0.6. Wyniki tych konsultacji z zainteresowanymi stronami zostaną opublikowane, o ile nie określono inaczej. Czy możemy zamieścić Państwa odpowiedzi w takiej publikacji?*

- ☐ tak
- ☐ nie
- ☐ częściowo

Proszę określić jakie dane są wrażliwe i nie mogą być ujawnione:

0.7. Numer identyfikacyjny w Rejestrze (jeżeli Państwo / Państwa organizacja jest zarejestrowana w Rejestrze na rzecz przejrzystości [Transparency Register]):

1. Przydział bezpłatnych uprawnień i ryzyko ucieczki emisji

Rada Europejska stwierdziła, że przydział bezpłatnych uprawnień w celu ograniczenia ryzyka ucieczki emisji nie wygaśnie, tak jak przewiduje obecne ustawodawstwo, ale istniejące środki powinny nadal obowiązywać po 2020 roku, do czasu podjęcia porównywalnych działań zmierzających do redukcji emisji w innych dużych gospodarkach.

Kompleksowe konsultacje z zainteresowanymi stronami zostały już przeprowadzone w trakcie omawiania zarówno przepisów dotyczących ryzyka ucieczki emisji w okresie po 2020 roku, jak również aspektów związanych ze wsparciem innowacyjności. Proces obejmował trzy całonocne spotkania zainteresowanych stron (w czerwcu, lipcu i wrześniu 2014 r.) oraz pisemne konsultacje prowadzone przez 12 tygodni (od 8 maja do 31 lipca 2014 r.). Pisemne konsultacje obejmowały 23 pytania wielokrotnego wyboru z miejscem na prezentację uzasadnienia, oraz pytanie które umożliwiałoby respondentom zasygnalizowanie dowolnego innego zagadnienia, które uważali za istotne lub omówione w niewystarczającym stopniu w trakcie konsultacji.

Dokumenty wraz z protokołami z posiedzeń oraz przesłane odpowiedzi wraz z ich analizą w przypadku pisemnych konsultacji, są dostępne na stronie internetowej Komisji Europejskiej.

Informacje ze spotkań z udziałem zainteresowanych stron:

http://ec.europa.eu/clima/events/articles/0090_en.htm

http://ec.europa.eu/clima/events/articles/0095_en.htm

http://ec.europa.eu/clima/events/articles/0097_en.htm

Odpowiedzi oraz podsumowanie pisemnych konsultacji:

http://ec.europa.eu/clima/consultations/articles/0023_en.htm

Wyniki wyżej wymienionych publicznych konsultacji są brane pod uwagę w procesie opracowywania wniosku legislacyjnego. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne dla zainteresowanych stron i Komisji, bieżące konsultacje koncentrują się na zagadnieniach, które wcześniej nie były poruszane w trakcie niedawno zakończonych publicznych konsultacji. Tym niemniej zachęca się respondentów do dodawania swoich opinii do odpowiedzi przedstawionych we wcześniejszych konsultacjach, jeżeli uważają że jest to konieczne w świetle wniosków sformułowanych przez Radę Europejską w tym obszarze.

1.1 Rada Europejska wezwała do okresowego przeglądu wzorców porównawczych (benchmarks) stosownie do postępu technologicznego. Jak Państwa zdaniem najlepiej to przeprowadzić, a w szczególności jakie dane można wykorzystać do tego celu? Jak często należy uaktualniać wzorce porównawcze, nie zapominając o wykonalności z punktu widzenia obsługi administracyjnej tego procesu?

maksymalnie 4 500 znaków

Nieodpłatne uprawnienia oparte na wspólnych zasadach benchmarkowych sprawdziły się jako metoda alokacji, toteż uwzględniając realia wskazane jest utrzymanie tych zasad bez ich dodatkowego zacieśnienia. Należy posługiwać się danymi produkcyjnymi ex-post, aktualizacja benchmarków powinna odbywać się nie częściej niż raz na okres rozliczeniowy; nowe benchmarki należy publikować przed rozpoczęciem kolejnych okresów. Benchmarki nie mogą szkodzić przemysłowi w UE, która jest najważniejszym klientem energetyki.

1.2 Rada Europejska zdefiniowała główne wytyczne rozwoju zasad przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w okresie po 2020 roku, które przewidują m.in. że "uwzględnione zostaną zarówno bezpośrednie, jak i pośrednie koszty emisji, zgodnie z unijnymi zasadami dotyczącymi pomocy państwa" oraz że "najwydajniejsze instalacje w tych sektorach nie powinny być narażone na nadmierne koszty emisji prowadzące do ucieczki emisji", oraz "zostaną w pełni utrzymane zachęty dla przemysłu w zakresie innowacji, a obciążenia administracyjne nie zwiększą się" jednocześnie "zapewniając przystępne ceny energii". W jaki sposób, Państwa zdaniem, należałoby uwzględnić te zasady w przyszłych przepisach dotyczących przydziału bezpłatnych uprawnień?

maksymalnie 4 500 znaków

Istotne jest zachowanie konkurencyjności przemysłu w UE, ochrona miejsc pracy, zapobieżenie ucieczce firm w te rejony świata, gdzie nie będą obciążone kosztami dekarbonizacji. Dlatego też do czasu wyrównania reguł gry dla przemysłu w UE i poza nią należy utrzymać nieodpłatne uprawnienia dla przemysłu. Należy domniemywać, iż konieczność taka będzie występować również po roku 2030, jeśli nie dojdzie do globalnego porozumienia o redukcji gazów cieplarnianych, lub jeśli będzie ono nieskuteczne. Z uwzględnieniem obowiązujących zasad pomocy publicznej nieodpłatne uprawnienia powinny pokrywać zarówno koszty bezpośrednie jak i pośrednie.

1.3 Czy bezpłatne uprawnienia do emisji powinny być przydzielane w okresie od 2021 do 2030 roku w celu skompensowania tych kosztów emisji dwutlenku węgla, które branże przenoszą na klientów? W jaki sposób najlepiej określać przydział bezpłatnych uprawnień, tak by uniknąć nieoczekiwanych zysków?

maksymalnie 4 500 znaków

Nieodpłatnych uprawnień nie należy przyznawać przedsiębiorstwom, które przenoszą koszty CO₂ na klientów. Powinny z nich korzystać tylko te przedsiębiorstwa, które są rzeczywiście podatne na carbon leakage.

1.4 Czy chcieliby Państwo dokonać uzupełnień w odpowiedziach przesłanych w ramach poprzednich konsultacji pisemnych w świetle wniosków sformułowanych przez Radę Europejską?

maksymalnie 4 500 znaków

2. Fundusz innowacyjności

Rada Europejska stwierdziła, że 400 milionów uprawnień w latach od 2021 do 2030 powinno zostać przeznaczonych na stworzenie funduszu innowacyjności w celu wsparcia projektów innowacyjnych technologii odnawialnych źródeł energii, wychwywania i składowania dwutlenku węgla (CCS) jak również technologii niskoemisyjnych w sektorach przemysłowych. Aby umożliwić wdrożenie tego funduszu, należy stworzyć podstawy prawne w Dyrektywie w sprawie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS), podczas gdy dalsze warunki wdrożenia mogą być określone w przepisach prawa wtórnego. Prace mają bazować na doświadczeniach związanych z istniejącym programem "NER300", który udostępnił 300 milionów uprawnień na wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla (CCS) oraz innowacyjnych technologii odnawialnych źródeł energii [1].

W związku z opracowywaniem podstaw prawnych dla funduszu innowacyjności, w ramach zmiany Dyrektywy EU ETS, Komisja oczekuje odpowiedzi na poniższe pytania:

2.1 Czy Państwa zdaniem istnieją powody przemawiające za modyfikacją istniejących procedur, które zastosowano w pierwszych dwóch odsłonach programu NER300? Które procedury obowiązujące w ramach programu NER 300 mogłyby zostać uproszczone w projekcie funduszu innowacyjności? Jeżeli, Państwa zdaniem, należy wprowadzić zmiany, proszę dokładnie określić jakie aspekty miałyby podlegać zmianie i dlaczego.

maksymalnie 4 500 znaków

Program NER 300 był porażką, z której należy wyciągnąć wnioski konstruując zasady dla Funduszu Innowacyjnego (NER 400). Należy jasno określić rolę państw członkowskich UE w odniesieniu do projektów, które będą korzystać z Funduszu oraz czy i w jakim stopniu będą zaangażowane finansowo. Muszą one również wziąć na siebie przynajmniej część ryzyk, zarówno w zakresie inwestycyjnym jak i operacyjnym. Wydaje się, iż w Europie kontynentalnej w dłuższym horyzoncie czasowym nie będzie CCS, toteż należy skupić się na rozwoju CCU, a także RES. Ponadto niezbędne jest ograniczenie wymagań administracyjnych i nadmiernej biurokracji oraz pozostawienie Krajom Członkowskim swobody w doborze projektów, a także

elastyczność w odniesieniu do terminów realizacji projektów, zwłaszcza złożonych. Należy również ułatwić realizację projektów o zakresie regionalnym/międzynarodowym.

2.2 Czy Państwa zdaniem, dla rozszerzonego zakresu wsparcia innowacji niskoemisyjnych w sektorach przemysłowych należy stosować takie same uwarunkowania jak w przypadku wychwytywania i składowania dwutlenku węgla (CCS) i innowacyjnych technologii odnawialnych źródeł energii czy też konieczne jest ich dostosowanie i wprowadzenie specyficznych modyfikacji, np. predefiniowanych kwot, określonych kryteriów wyboru? O ile to możliwe, proszę przedstawić konkretne przykłady takich zmodyfikowanych uwarunkowań.

maksymalnie 4 500 znaków

Należy zachować zasadę dostępu do funduszy dla wszystkich niskoemisyjnych opcji technologicznych w oparciu o zasady konkurencyjności przetargów i jednolitych, jasnych kryteriów efektywnościowych i kwotowych. Jesteśmy przeciwni promowaniu CCS, ponieważ nie będzie społecznej zgody na podziemne składowanie CO₂ w Europie zaś CO₂ penality sprowadzi sprawność wytwarzania energii do wartości z połowy XX wieku.

2.3 Czy występują jakieś aspekty uzupełniające dotyczące finansowania innowacyjności, które chcieliby Państwo dodać do odpowiedzi przesłanych w ramach poprzednich konsultacji pisemnych w świetle wniosków sformułowanych przez Radę Europejską?

maksymalnie 4 500 znaków

Fundusz Innowacji winien uwzględniać różnice w skali, koszcie, złożoności oraz czasie realizacji projektów.

3. Fundusz modernizacji

Rada Europejska stwierdziła, że 2% uprawnień w zakresie unijnego systemu ETS w latach 2021 - 2030 powinno służyć zaspokojeniu szczególnie wysokich potrzeb w zakresie dodatkowych inwestycji w państwach członkowskich, w których PKB na mieszkańca jest poniżej 60% średniej UE. Celem jest zwiększenie efektywności energetycznej i modernizacja systemów energetycznych tych państwa członkowskich. Fundusz powinien być zarządzany przez będące jego beneficjentami państwa członkowskie, przy udziale Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EIB) w wyborze projektów. Aby umożliwić wdrożenie tego funduszu, należy stworzyć podstawy prawne w Dyrektywie w sprawie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS), podczas gdy dalsze warunki wdrożenia mogą być określone w przepisach prawa wtórnego.

W związku z opracowywaniem podstaw prawnych dla funduszu modernizacji, w ramach zmiany Dyrektywy EU ETS, Komisja oczekuje odpowiedzi na poniższe pytania:

3.1 Wdrożenie funduszu modernizacji wymaga struktury zarządzania: Jak powinien

wyglądać podział odpowiedzialności pomiędzy państwa członkowskie będące beneficjentami funduszu, bank EIB i inne instytucje, aby zapewnić efektywne i przejrzyste zarządzanie?

W odniesieniu do Funduszu Modernizacyjnego proponujemy również uproszczenie zasad jego dystrybucji oraz rozliczenie. Rola Komisji Europejskiej powinna być ograniczona do przygotowania wytycznych w odniesieniu do ogólnych zasad i kryteriów, w uzgodnieniu z Krajami Członkowskimi. Zasadnicza rola powinna przypaść Krajom Członkowskim w odniesieniu do uznawania projektów za uprawnione do skorzystania z Funduszu, to Kraje Członkowskie powinny nominować projekty do wsparcia. Rola EBI powinna być ograniczona do monitorowania rozdziału funduszy pomiędzy beneficjentów.

3.2 W odniesieniu do inwestycji, projekty jakiego rodzaju powinny być finansowane z funduszu modernizacji, aby zapewnić osiągnięcie jego celów? Czy pewne rodzaje projektów należałoby wyłączyć ze wsparcia?

Należy zapewnić dostęp do Funduszu dla wszystkich opcji technologicznych z pierwszeństwem dla projektów o najwyższym potencjale niskokosztowej redukcji CO₂ oraz dalszej komercjalizacji technologii. Fundusz poza wytwarzaniem może obejmować także modernizację sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych krajów.

3.3 Czy proces wyboru projektów powinien opierać się na konkretnych kryteriach [np. koszt na jednostkę wydajności, produkowana czysta energia, zaoszczędzona energia, itd.]?

Dla określenia skuteczności poszczególnych projektów można wykorzystać współczynniki zgodności dla KPI z art. 10c ETSD.

3.4 Jak postrzegają Państwo interakcje pomiędzy funduszem modernizacji a innymi źródłami finansowania dostępnymi dla projektów tego samego typu, w szczególności opcjonalnym przydziałem bezpłatnych uprawnień do emisji dla wsparcia modernizacji źródeł wytwarzania energii elektrycznej (patrz Punkt 4 poniżej)? Czy należałoby wprowadzić zasady akumulacji uprawnień?

W naszej ocenie należy dopuścić możliwość finansowania projektów z różnych źródeł, nie tylko z Funduszu Modernizacji, do wysokości 100% uzasadnionych nakładów inwestycyjnych.

3.5 Czy mają Państwo opinie na temat sposobu w jaki ocena projektów powinna zostać uwzględniona w przyszłym procesie zarządzania do roku 2030 (np. krajowe programy klimatyczne oraz plany dla odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej)?

Generalnie opowiadamy się za ograniczeniem procesu zarządczego w odniesieniu do celów realizowanych w zakresie polityki klimatycznej, RES, wydajności energetycznej poszczególnych krajów, ponieważ ograniczy to ich suwerenność. Niemniej wyniki realizacji i oceny projektów winne być przekazywane przez Kraje Członkowskie do KE.

3.6 Czy poziom finansowania powinien być uzależniony od konkretnych kryteriów wydajnościowych?

Wszystkie projekty uprawnione do finansowania i spełniające wymogi dla współczynników zgodności powinny mieć dostęp do środków.

4. Przydział bezpłatnych uprawnień do emisji w celu propagowania inwestycji służących modernizacji sektora energetycznego

Wnioski Rady Europejskiej przewidują kontynuowanie po 2020 roku mechanizmu przewidzianego w art. 10c Dyrektywy EU ETS, który przewiduje, że niektóre państwa członkowskie mogą postanowić o dalszym przydzielaniu bezpłatnych uprawnień elektrowniom w celu propagowania inwestycji służących modernizacji sektora energetycznego. Należy poprawić obecne wymogi zawarte w art. 10c, w tym przejrzystość, aby zapewnić wykorzystanie środków finansowych na propagowanie inwestycji służących modernizacji sektora energetycznego przy unikaniu zakłóceń na wewnętrznym rynku energii.

Z myślą o przeglądzie i udoskonaleniu obecnych wymogów, w ramach zmiany Dyrektywy EU ETS, Komisja oczekuje odpowiedzi na poniższe pytania:

4.1 Jak można zapewnić, że inwestycje oferują wartość dodaną pod względem modernizacji sektora energetycznego? Czy należy wprowadzić wspólne kryteria wyboru projektów?

Generalnie należy kontynuować możliwość przygotowania KPI, jednakże należy zmodyfikować i uprościć zasady dla art. 10c ETSD z obecnego okresu rozliczeniowego. Kluczowa rola powinna przypaść Krajom Członkowskim, wpływ KE powinien być ograniczony by uniknąć takiej sytuacji jak obecnie w Polsce, gdzie około 40% uprawnień z KPI może nie być wykorzystane z uwagi na złożoność procesu administracyjnego oraz biurokrację, również w KE.

4.2 Jak postrzegają Państwo interakcje pomiędzy przydziałem bezpłatnych uprawnień dla sektora energetycznego a innymi źródłami finansowania dostępnymi dla projektów tego samego typu, np. współfinansowanie unijne, które ma być udostępnione dla projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w ramach polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030? Czy należałoby wprowadzić zasady akumulacji uprawnień?

W naszej ocenie należy dopuścić finansowanie projektów przy użyciu różnych instrumentów do poziomu 100% uzasadnionych nakładów inwestycyjnych. Nieodpłatne uprawnienia dla energetyki z art. 10c ETSD powinny być poza tym limitem, podobnie jak krajowe systemy wsparcia dla RES.

4.3 Czy mają Państwo opinię na temat sposobu w jaki ocena projektów powinna zostać uwzględniona w przyszłym procesie zarządzania do roku 2030 (np. w odniesieniu do zwiększenia przejrzystości)?

Zobowiązania Krajów Członkowskich w odniesieniu do oceny projektów w zakresie procesu zarządczego należy ograniczyć jedynie do prostego raportowania wyników dla art. 10c ETSD oraz Funduszu Modernizacji

4.4 Maksymalna ilość uprawnień przydzielanych bezpłatnie jest w tej opcji ograniczona. Czy Państwa zdaniem państwa członkowskie będące jego beneficjentami powinny korzystać z tych uprawnień przez z góry określony czas (np. przez rok), czy też dowolnie nimi rozporządzać przez cały okres od 2021 do 2030 roku? (Proszę uzasadnić swoją opinię.)

maksymalnie 4 500 znaków

Krajom Członkowskim należy pozostawić swobodę decyzji w odniesieniu do rozdziału nieodpłatnych uprawnień w okresie 2021-2030.

4.5 Czy należy określić priorytety, którymi powinny kierować się państwa członkowskie w wyborze wspieranych obszarów?

tak

nie

Kraje Członkowskie powinny mieć swobodę określania obszarów wsparcia dla sektora elektroenergetycznego, w oparciu o wytyczne i kryteria uzgodnione z KE. Obszary te to zasadniczo wytwarzanie (konwencjonalne, jądrowe), przesył, dystrybucja, RES.

Jeżeli tak, którym z niżej wymienionych obszarów, jeśli w ogóle, obecnie wspieranych poprzez inwestycje służące modernizacji źródeł wytwarzania energii elektrycznej do 2020 roku, należy nadać priorytet w zakresie wsparcia do roku 2030 i dlaczego?

Linie międzysystemowe

Inteligentne sieci elektroenergetyczne

Nadkrytyczne bloki węglowe

Gaz

Odnawialne źródła energii

Składowanie energii

Efektywność energetyczna

Inne (proszę wskazać jakie)

Proszę wyjaśnić szczegółowo:

maksymalnie 4 500 znaków

4.6 W jaki sposób można zapewnić lepszą przejrzystość w odniesieniu do wyboru i

wdrożenia inwestycji związanych z przyznawaniem bezpłatnych uprawnień służących modernizacji systemów energetycznych? W szczególności w zakresie wdrażania inwestycji, czy uprawnienia powinny być dodawane do wolumenów zbywanych w ramach aukcji po upływie pewnego okresu czasu w przypadku braku realizacji inwestycji w uzgodnionym terminie?

maksymalnie 4 500 znaków

Jesteśmy przeciwni nadmiernemu usztywnieniu zasad realizacji projektów z wykorzystaniem zapisów art. 10c ETSD. Konieczność stosowania Ustawy o Zamówieniach Publicznych wydłuża niezmiernie proces inwestycyjny, do tego dochodzi niestabilność regulacji (np. nowy LCP BREF i BAT Conclusions, będące w sprzeczności z Dyrektywą IED, która ma obowiązywać od 2016 r.) W naszej ocenie inwestorom należy zapewnić możliwie elastyczny termin realizacji projektów, zaś dla całego KPI dopuścić możliwość bankingu niewykorzystanych uprawnień na następny okres rozliczeniowy.

5. Małe i średnie przedsiębiorstwa / opłaty regulacyjne / inne

W celu podsumowania aspektów unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS), które nie zostały poddane analizie przez Komisję Europejską, zachęca się respondentów do wyrażenia opinii na temat innych zagadnień.

Komisja zapewnia, że wszelkie prace nad polityką podlegają zasadom lepszego stanowienia prawa, w tym elementy specyficzne dla małych i średnich przedsiębiorstw (SME) zostaną w tych pracach uwzględnione w należyty sposób. Państwa członkowskie mogą wyłączyć pewne niewielkie instalacje z unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) w aktualnym okresie rozliczeniowym (2013-2020), w przypadku gdy stosowane jest opodatkowanie lub inne równoważne środki prawne mające na celu ograniczenie ich emisji. Jeżeli taka możliwość miałaby zostać rozpatrzona, należałoby wprowadzić odpowiednie podstawy prawne do Dyrektywy EU ETS.

Dokładne rozliczanie wszystkich przydziałów uprawnień do emisji zapewnia jeden unijny Rejestr Uprawnień wyposażony w silne środki bezpieczeństwa. Transakcje zostały scentralizowane w jednym Rejestrze obsługiwany przez Komisję, w następstwie zmiany Dyrektywy ETS w 2009 r. Zastąpił on krajowe Rejestry państw członkowskich. Pomimo zaangażowania znaczących środków z budżetu UE na utrzymanie unijnego Rejestru, podobnie jak w przypadku wsparcia systemu sprzedaży uprawnień na aukcji, Komisja nie ma możliwości nakładania żadnych opłat. Państwa członkowskie, jednak, mogą nakładać pewne opłaty rejestracyjne na administrowanych przez nie posiadaczy rachunków. Poziom tych opłat różni się pomiędzy państwami członkowskimi.

5.1 Czy są jakieś wymagania administracyjne unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS), które Państwa zdaniem można uprościć? Czy dostrzegają Państwo możliwości ograniczenia kosztów transakcji, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw (SME)? Jeżeli tak, proszę opisać je szczegółowo.

Ogólnie oczekujemy szybkiego i skutecznego ograniczenia zakresu i komplikacji procesów administracyjnych, tak jak to obiecał pan Timmermans. W odniesieniu do ETS dotyczy to głównie regulacji Komisji Nr 601/2002 w zakresie monitoringu i sprawozdawczości dla Dyrektywy 2003/87 (ETS). Sugerujemy by przedsiębiorstwa posiadające certyfikat EMAS oraz ISO 14001 mogły te zadania realizować w sposób uproszczony.

5.2 Państwa członkowskie miały możliwość wyłączania niewielkich instalacji o niskiej emisji z unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) do 2020 roku. Czy należy zachować taką możliwość? Jeżeli tak, jakie powinny być wymogi dla takich wyłączonych instalacji, aby mogły kontrybuować do obniżenia emisji w sposób opłacalny i ekonomiczny? Czy takie wymogi powinny być zharmonizowane na poziomie UE?

maksymalnie 4 500 znaków

Jesteśmy zdania, iż również po r. 2020 należy zachować możliwość wyłączenia małych instalacji spalania z EU ETS przy jednoczesnym ograniczeniu i uproszczeniu procesów administracyjnych oraz sprawozdawczości

5.3 Jak Państwo oceniają znaczenie wysokiego poziomu bezpieczeństwa i przyjazności dla użytkownika unijnego Rejestru Upnień? Czy Państwa zdaniem koszty świadczenia tych usług powinny być pokrywane z opłat rejestracyjnych?

maksymalnie 4 500 znaków

Zasadniczo nie widzimy potrzeby zmian funkcjonowania i opłat dla Rejestru Wspólnotowego.

5.4 Czy Państwa zdaniem różnice w opłatach rejestracyjnych pomiędzy państwami członkowskimi są uzasadnione? Czy opłaty rejestracyjne należy ujednolicić na poziomie unijnym?

Nie mam informacji na temat opłat rejestrowych w poszczególnych krajach.

5.5 Na mocy obecnie obowiązującej Dyrektywy EU ETS, co najmniej 50% przychodów generowanych z aukcji uprawnień do emisji powinno być wykorzystywane przez państwa członkowskie na cele związane z ochroną klimatu. W roku kalendarzowym 2013 państwa członkowskie raportowały wykorzystanie lub plany wykorzystania średnio 87 % przychodów na wsparcie krajowych inwestycji związanych z ochroną klimatu i energią. Czy Państwa zdaniem obecne przepisy dotyczące wykorzystywania przychodów są odpowiednie do finansowania działań na rzecz ochrony klimatu? Jeżeli nie, proszę wyjaśnić dlaczego?

maksymalnie 4 500 znaków

W naszej ocenie nie należy zaostrzać obecnych zasad dotyczących użycia środków z aukcyjnej sprzedaży uprawnień przez Kraje Członkowskie na cele związane z ochroną klimatu.

6. Ogólna ocena

6.1 W jakim stopniu cele Dyrektywy EU ETS są zbieżne z celami unijnej polityki klimatycznej?

W jakim stopniu Dyrektywa EU ETS jest dostosowana do późniejszych zmian technologicznych lub naukowych?

maksymalnie 4 500 znaków

EU ETS skutecznie funkcjonuje od 2005 roku i efektywnie przyczynia się wraz z innymi regulacjami wspólnotowymi do ograniczenia emisji CO₂. Jest to system rynkowy i analizy wskazują, że prawa podaży i popytu wpływają na ceny uprawnień. Jesteśmy zdania, iż zbędne są działania polityczne i próby sterowania ETS, powodują one niepewność inwestorów oraz ograniczają zaufanie uczestników rynku do instytucji wspólnotowych. Dlatego też pula uprawnień z backloadingu powinna wrócić do systemu, w przeciwnym razie w bieżącym okresie rozliczeniowym nieprawnie zmniejszony zostanie wspólnotowy pułap. Podobnie MSR powinien zacząć funkcjonować dopiero od roku 2021, tak jak to uzgodniono w październiku ub. roku. Przyspieszenie wdrożenia MSR uważamy za naruszenie prawa i ustaleń.

6.2 Jakie są mocne i słabe strony Dyrektywy EU ETS? W jakim stopniu Dyrektywa EU ETS pozwoliła na osiągnięcie założonych w niej celów propagowania obniżki emisji w najbardziej opłacalny sposób, w zestawieniu z alternatywnymi rozwiązaniami, np. normami regulacyjnymi, opodatkowaniem?

maksymalnie 4 500 znaków

EU ETS jest sprawnie funkcjonującym dojrzałym systemem rynkowym. Jest on efektywny kosztowo, neutralny technologicznie, kompatybilny z zasadami wewnętrznego rynku energii w UE, zaś przede wszystkim skutecznie redukuje emisję CO₂. Jest jednocześnie prosty, przejrzysty i przewidywalny, zwłaszcza jeśli będzie wolny od manipulacji polityków pod wpływem różnych lobbystów.

6.3 W jakim stopniu koszty wynikające z wdrożenia Dyrektywy EU ETS są proporcjonalne do osiągniętych rezultatów / korzyści, w tym pośredni wpływ na mechanizmy finansowania / wspierania technologii niskoemisyjnych, koszty administracyjne, wpływ na zatrudnienie, itd.? Jeżeli występują znaczące różnice w kosztach (lub uzyskanych korzyściach) pomiędzy państwami członkowskimi, jakie są tego przyczyny?

maksymalnie 4 500 znaków

EU ETS jest systemem rynkowym, gwarantującym uzyskanie redukcji emisji CO₂ po najniższym koszcie, jednakże nakładają się nań inne regulacje z Pakietu 3x20, powodując wyższe koszty uzyskania celów redukcyjnych CO₂, szczególnie RES.

6.4 W jakim stopniu Dyrektywa EU ETS jest zgodna z innymi właściwymi przepisami unijnymi?

EU ETS powinien być skutecznym narzędziem do realizacji celu redukcyjnego CO₂ w r. 2030 o 40%. Należy jednak zadbać, by pozostałe cele na 2030 r. : indykatory dla sprawności oraz europejski wiążący dla RES nie zakłócały funkcjonowania ETS.

6.5 Jaka jest wartość dodana Dyrektywy EU ETS dla Unii Europejskiej? W jakim stopniu można byłoby osiągnąć zmiany wprowadzone przez Dyrektywę EU ETS stosując

wyłącznie środki krajowe?

EU ETS jest zharmonizowanym w całej UE mechanizmem rynkowym skutkującym jednakową ceną uprawnień we wspólnocie i niewątpliwie pozwala taniej produkować RES niż wszelakie subsydia.

6.6 Czy mają Państwo inne uwagi dotyczące zmiany Dyrektywy EU ETS, którymi chcieliby się Państwo podzielić?

Wprowadzając reformę ETS należy wykonać stosowne oceny wpływu celów redukcyjnych i związanych z nimi kosztów na gospodarkę UE i poszczególnych krajów by nie dopuścić do utraty ich konkurencyjności, utraty miejsc pracy, emigracji, bezrobocia i zubożenia społeczeństwa. Już teraz trzeba się zastanowić nad sytuacją, gdy nie zostanie osiągnięte globalne porozumienie, a także nad oceną wpływu na sektory energochłonne i energetykę negocjowanego Transatlantic Treaty z USA. Należy również pomyśleć, co będzie za kilkadziesiąt lat, gdy w systemie nie będzie już CO₂, koszty redukcji emisji pójdą w tryliony, europejska gospodarka podupadnie, a klimat i tak będzie się zmieniał